

135. Ο προβλεπόμενος στο Άρθρο 86§3 εδ. ε' Σ χρονικός περιορισμός εισάγει αποσβεστική προθεσμία ως προς την άσκηση δίωξης κατά των μελών της κυβέρνησης.

α. Σωστό

β. Λάθος

Δυνάμει όσων ορίζονται στο Άρθρο 86§3 εδ. ε' Σ, η άσκηση δίωξης κατά των μελών της κυβέρνησης δύναται να λάβει χώρα μόνο κατά τη βουλευτική περίοδο, εντός της οποίας και τελέστηκε το αδίκημα διά το οποίο κι ασκείται δίωξη, είτε έως το τέλος της δεύτερης συνόδου της επόμενης περιόδου. Ο ανωτέρω χρονικός περιορισμός εισάγει μία **αποσβεστική προθεσμία**, η οποία, σε περίπτωση που εκπνεύσει, εξαλείφει ολοσχερώς την ποινική αξίωση της πολιτείας για οποιοδήποτε αδίκημα τελέστηκε από μέλος της κυβέρνησης ή υφυπουργό κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων του (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 552-553).

136. Μετά την λήψη απόφασης για την άσκηση δίωξης, η Βουλή εξακολουθεί να ελέγχει τη σχετική διαδικασία, δυνάμενη να προβεί είτε σε ανάκληση είτε σε _____ της δίωξης.

α. αναστολή

β. ακύρωση

γ. ακύρωση

δ. εξάλειψη

Ακόμη και όταν ληφθεί απόφαση αναφορικά με την άσκηση δίωξης, η Βουλή εξακολουθεί να φέρει αρμοδιότητα άσκησης ελέγχου επί της προόδου της διαδικασίας, δυνάμενη, σύμφωνα με το Άρθρο 86§3 εδ. στ' Σ, να προβεί είτε σε ανάκληση της δίωξης, με αποτέλεσμα την οριστική παύση της δίωξης και τη δυνατότητα μη επανάληψης αυτής διά οιονδήποτε λόγο, είτε σε **αναστολή** της δίωξης, με αποτέλεσμα τη συνέχιση της δίωξης μετά την πάροδο του χρόνου της αναστολής ή τη λήψη σχετικής απόφασης από τη Βουλή, στην περίπτωση μη πρόβλεψης προκαθορισμένου χρόνου (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 554).

137. Η εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων ευθύνης υπουργών γίνεται από τα τακτικά ποινικά δικαστήρια.

α. Σωστό

β. Λάθος

Η εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων ευθύνης υπουργών ανατίθεται, σύμφωνα με το Άρθρο 86§4 Σ, σε ένα **Ειδικό Δικαστήριο**, το οποίο συγκροτείται, κατόπιν σχετικής κλήρωσης, από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. Προγενέστερο στάδιο της διαδικασίας στο ακροατήριο του Ειδικού Δικαστηρίου αποτελεί το στάδιο της ανάκρισης, η ολοκλήρωση της οποίας σηματοδοτείται με την έκδοση σχετικού βουλεύματος από το δικαστικό συμβούλιο. Στην περίπτωση της έκδοσης απαλλακτικού βουλεύματος, τερματίζεται αμετάκλητα η διαδικασία, λόγω μη πρόβλεψης κάποιου ένδικου μέσου (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 554).

138. Οι συμμετοχοί στις αξιόποινες πράξεις των υπουργών (ή υφυπουργών κλπ.) υπάγονται κατ' αρχήν στα τακτικά ποινικά δικαστήρια.

α. Σωστό

β. Λάθος

Σύμφωνα με το Άρθρο 86§4 Σ, οι συμμετοχοί στις αξιόποινες πράξεις των υπουργών (ή υφυπουργών κλπ.) υπάγονται κατ' αρχήν στα **τακτικά ποινικά δικαστήρια** (Άρθρο 96§1 Σ). Η παραπομπή τους στο Ειδικό Δικαστήριο πραγματοποιείται κατ' εξαίρεση, στα πλαίσια της υποχρεωτικής συμπαραπομπής τους με υπουργό (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 555).

139. Να αναφέρετε επιγραμματικά τα είδη των αρμοδιοτήτων με τις οποίες είναι επιφορτισμένος ο αρχηγός του κράτους στα κοινοβουλευτικά ή ημιπροεδρικά συστήματα.

Στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών ή ημιπροεδρικών συστημάτων, ο αρχηγός του κράτους είναι επιφορτισμένος με τεσσάρων ειδών αρμοδιότητες :

- αρμοδιότητες διεθνούς παραστάτη, ήτοι αρμοδιότητες εκπροσώπησης του κράτους έναντι άλλων κρατών (π.χ. επικύρωση διεθνών συνθηκών, επίσημες

επισκέψεις σε άλλες χώρες κλπ.), παρόλο που πρόκειται για εκπροσώπηση περισσότερο σε επίπεδο τελετουργικό παρά ουσιαστικό·

- αρμοδιότητες συμβολικές της ενότητας και συνέχειας του κράτους, οι οποίες περιλαμβάνουν τις απαραίτητες διαδικαστικές ενέργειες που εξυπηρετούν τη λειτουργία του πολιτεύματος (π.χ. διορισμός της κυβέρνησης κι απαλλαγή της κυβέρνησης από τα καθήκοντά της, διάλυση της Βουλής ή διαπίστωση της λήξης της βουλευτικής περιόδου και προκήρυξη εκλογών κλπ.). Δεν αποκλείεται ο εκάστοτε αρχηγός του κράτους, αναλόγως της εμπειρίας του και της αποδοχής του από την κοινή γνώμη, να εκτελεί και χρέη (άτυπου) συμβούλου της κυβέρνησης·
- αρμοδιότητες ρυθμιστικές του πολιτεύματος ασκούμενες κατά διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το κοινοβουλευτικό σύστημα εμφανίζει δυσλειτουργία ή ανακύπτουν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης·
- ουσιαστικές πολιτικές αρμοδιότητες (εξάρτηση της κυβέρνησης από την εμπιστοσύνη και του αρχηγού του κράτους, εκτός από την εμπιστοσύνη του κοινοβουλίου, συνδιαμόρφωση ή κύρια έκφραση της κρατικής εξωτερικής πολιτικής, νομοθετική αρνησικυρία χωρίς ή με οριακή δυνατότητα αντίδρασης του κοινοβουλίου κλπ.) (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 558-559).

140. Η αναγόρευση του Προέδρου της Δημοκρατίας σε «ρυθμιστή του πολιτεύματος» (Άρθρο 30§1 εδ. α' Σ) απονέμει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας γενικές κι αφηρημένες αρμοδιότητες, τις οποίες μπορεί να ασκεί κατά διακριτική ευχέρεια.

α. Σωστό

β. Λάθος

Η αναγόρευση του Προέδρου της Δημοκρατίας σε «ρυθμιστή του πολιτεύματος» δεν πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικά αλλά **συσταλτικά**, δεδομένου ότι οι μοναδικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι εκείνες που του ανατίθενται με τις ειδικότερες διατάξεις των Άρθρων 35 επ. Σ. Θα πρέπει να σημειωθεί ακόμη ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας φέρει υποχρέωση (αυτο)περιορισμού, στα πλαίσια της άσκησης των «ρυθμιστικών» του αρμοδιοτήτων, ασκώντας έναν ρόλο κυρίως διαδικαστικό κι αποσκοπώντας στη διασφάλιση της κυβερνητικής σταθερότητας (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 560).

141. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να είναι χαρακτηρίζεται από πολιτική ουδετερότητα.

α. Σωστό

β. Λάθος

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας **οφείλει να επιδεικνύει πολιτική ουδετερότητα** και να απέχει από οποιαδήποτε εκδήλωση εύνοιας ή προτίμησης σε κόμματα, πρόσωπα ή ιδεολογίες, καθώς επίσης κι από οποιαδήποτε προσπάθεια παρέμβασης στην κυβερνητική πολιτική. Το αυτό πρέπει να ισχύει και για τον πολιτικό του λόγο, ο οποίος πρέπει να είναι ενωτικός και λιτός και ουδόλως πολυτελής ή/και διχαστικός· ο περιορισμός τούτους συνιστά έναν συνταγματικό για τον φορέα του προεδρικού αξιώματος περιορισμό της κατοχυρωμένης στο Άρθρο 14§1 Σ ελευθερίας της έκφρασης (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 560-561).

142. Το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, θέση ή έργο.

α. Σωστό

β. Λάθος

Στο Άρθρο 30§2 Σ, καθιερώνεται ένα ευρύτατο ασυμβίβαστο του αξιώματος του Προέδρου της Δημοκρατίας με **οποιοδήποτε** άλλο αξίωμα, θέση ή έργο, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Σημειωτέον ότι το ανωτέρω ασυμβίβαστο δεν αφορά μόνο επαγγελματική ή επιχειρηματική δραστηριότητα αλλά και κάθε άλλη δραστηριότητα, ακόμη και αυτή της ιδιότητας μέλους σωματείων και ενώσεων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 562).

143. Στο Άρθρο 31 Σ, καθιερώνονται τέσσερα _____ προσόντα εκλογιμότητας στο αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

- α. θετικά**
- β. αρνητικά
- γ. ουδέτερα
- δ. δεσμευτικά

Στο Άρθρο 31 Σ, καθιερώνονται τέσσερα **θετικά** προσόντα εκλογιμότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτά είναι τα εξής : α) ελληνική υπηκοότητα επί πενταετία (ασχέτως του τρόπου με τον οποίο αυτή αποκτήθηκε), β) ελληνική καταγωγή από πατέρα ή και μητέρα, γ) συμπλήρωση του τεσσαρακοστού έτους της ηλικίας και δ) η νόμιμη ικανότητα του εκλέγειν. Η συνδρομή των ανωτέρω προσόντων πρέπει να υπάρχει κατά την πρώτη από τις ψηφοφορίες για την εκλογή του Προέδρου (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 563-564).

144. Εκτός από τα θετικά προσόντα εκλογιμότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας, στο Σύνταγμα, καθιερώνονται και δύο αρνητικά προσόντα εκλογιμότητας.

- α. Σωστό**
- β. Λάθος

Στο Άρθρο 30§5 Σ και στην ερμηνευτική δήλωση κάτω από το Άρθρο 32 Σ, κατοχυρώνονται και δύο **αρνητικά** προσόντα, άλλως κωλύματα **εκλογιμότητας** του Προέδρου της Δημοκρατίας. Συγκεκριμένα, ο υποψήφιος δεν επιτρέπεται να έχει εκλεγεί δύο φορές στο παρελθόν για το ίδιο αξίωμα (δεν ενδιαφέρει εάν πρόκειται για δύο συνεχόμενες φορές ή εάν ολοκλήρωσε τις ανωτέρω θητείες) και δεν επιτρέπεται να είναι εκείνος που οδήγησε διά της παραίτησής του από το αξίωμα στην παρούσα εκλογή (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 564).

145. Να περιγράψετε συνοπτικά τη διαδικασία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας.

Η σχετική με την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας **διαδικασία** ρυθμίζεται στα Άρθρα 32 Σ και 140 του Κανονισμού της Βουλής (ΚτΒ). Κατ' αρχάς, σύμφωνα με το Άρθρο 32§1 Σ, ο Πρόεδρος της Βουλής φέρει υποχρέωση σύγκλησης της Βουλής σε σχετική ειδική συνεδρίαση έναν τουλάχιστον μήνα προτού λήξει η θητεία του εν ενεργεία Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία, σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να λάβει χώρα μόνο εντός ευλόγου και σύντομου χρονικού διαστήματος πριν την ανωτέρω λήξη, καθώς, σε διαφορετική περίπτωση, θα μπορούσε να πιθανολογηθεί απόπειρα καταστρατήγησης των σχετικών με τη διάλυση της Βουλής συνταγματικών διατάξεων.

Η ψηφοφορία διεξάγεται ονομαστικά (Άρθρο 32§1 Σ), χωρίς να προηγηθεί συζήτηση και χωρίς να συντρέχει υποχρέωση αιτιολόγησης της ψήφου (Άρθρο 140§§4 και 6 ΚτΒ). Προτού ξεκινήσει η ψηφοφορία, το προεδρείο της Βουλής ανακοινώνει τις υποβληθείσες από τις αναγνωρισμένες κοινοβουλευτικές ομάδες προτάσεις των υποψηφίων, χωρίς να παράγεται δεσμευτικότητα ψήφισης των προταθέντων προσώπων. Τούτο σημαίνει ότι, δυνάμει και του Άρθρου 60§1 Σ, μπορούν να ψηφισθούν έγκυρα από τους βουλευτές και πρόσωπα, τα ονόματα των οποίων δεν περιλαμβάνονται στις προτάσεις.

Ως προς την πρώτη ψηφοφορία, απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνολικού αριθμού των βουλευτών (200). Σε περίπτωση μη συγκέντρωσης της ανωτέρω πλειοψηφίας, πραγματοποιείται δεύτερη ψηφοφορία, μετά από πέντε ακριβώς ημέρες,

στα πλαίσια της οποίας κι απαιτείται η επίτευξη της ίδιας πλειοψηφίας. Εάν κι η δεύτερη ψηφοφορία δεν επιφέρει αποτελέσματα, μετά από άλλες πέντε ημέρες, λαμβάνει χώρα τρίτη πλειοψηφία, κατά την οποία απαιτείται πλέον η πλειοψηφία των τριών πέμπτων του συνόλου των βουλευτών (180). Εάν δεν επιτευχθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία ούτε και στην τρίτη ψηφοφορία, διαλύεται υποχρεωτικά η Βουλή, το αργότερο μέσα σε δέκα ημέρες από την τρίτη ψηφοφορία, και προκηρύσσονται γενικές βουλευτικές εκλογές. Η διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας συνεχίζεται από τη νεοεκλεγείσα Βουλή, αμέσως μόλις αυτή συγκροτηθεί σε σώμα, πάλι με πλειοψηφία των τριών πέμπτων. Εάν πάλι η ψηφοφορία αποβεί άκαρπη, ακολουθεί, το αργότερο μέσα σε πέντε ημέρες, νέα ψηφοφορία, με απαιτούμενη πλειοψηφία την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Ως εσχάτη λύση, εάν δεν επιτευχθεί πλειοψηφία ούτε και σε αυτήν την περίπτωση, ύστερα από πέντε ημέρες, διεξάγεται η τελευταία ψηφοφορία, διά την οποία προβλέπεται σχετική πλειοψηφία, με υποψηφίους μόνο τους δύο πρώτους σε ψήφους στην προηγούμενη ψηφοφορία (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 565-566).

146. Η θητεία του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι _____ .

- α. διετής
- β. πενταετής**
- γ. τριετής
- δ. δεκαετής

Η θητεία του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι **πενταετής** και δεν περιλαμβάνει μόνο το τυχόν «υπόλοιπο» θητείας του προκατόχου του, εάν η θητεία του προκατόχου του έληξε πρόωρα. Η έναρξη της πενταετούς θητείας σηματοδοτείται από την κατά το Άρθρο 33§1 Σ ανάληψη των προεδρικών καθηκόντων, ήτοι την επομένη της λήξης της θητείας του απερχόμενου Προέδρου ή αλλιώς την επομένη της εκλογής του νέου Προέδρου (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 567).

147. Ο θάνατος του Προέδρου της Δημοκρατίας αποτελεί μία περίπτωση πρόωρης λήξης της προεδρικής θητείας.

- α. Σωστό**

β. Λάθος

Σύμφωνα με το Άρθρο 32§1 Σ, η θητεία του Προέδρου της Δημοκρατίας λήγει πρόωρα σε περίπτωση **θανάτου**, παραίτησης και έκπτωσης του Προέδρου της Δημοκρατίας. Επίσης, στο Άρθρο 34§2 Σ, προβλέπεται λήξη της θητείας του Προέδρου της Δημοκρατίας και στην περίπτωση κατά την οποία ο Πρόεδρος δεν δύναται να ασκήσει τα καθήκοντά του για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, για λόγους υγείας (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 567).

148. Δεν προβλέπεται δυνατότητα παράτασης της προεδρικής θητείας.

α. Σωστό

β. Λάθος

Το Σύνταγμα **προβλέπει τη δυνατότητα να παραταθεί** η προεδρική θητεία έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας εκλογής νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει ολοκληρωθεί η εκλογή αυτή προτού παρέλθει η πενταετία (Άρθρο 32§6 Σ) αλλά και σε περίπτωση πολέμου, μέχρι ο πόλεμος να λήξει (Άρθρο 30§4 Σ). Σε περίπτωση αποβίωσης, παραίτησης, έκπτωσης ή αδυναμίας άσκησης των καθηκόντων του Προέδρου της Δημοκρατίας κατά τη διάρκεια πολέμου, προβλέπεται η παράταση της αναπλήρωσής του έως τη λήξη του πολέμου (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 568).

149. Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, ως διαδικασία, δεν υπόκειται κατ' αρχήν σε δικαστικό έλεγχο.

α. Σωστό

β. Λάθος

Δεν καθιερώνεται από το Σύνταγμα ελεγκτική αρμοδιότητα του ΑΕΔ ή έτερου δικαστηρίου αναφορικά με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, με αποτέλεσμα **να μην νοείται** κύριος δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας της συγκεκριμένης εκλογικής διαδικασίας αλλά ούτε και παρεμπόδιων έλεγχος, κατ' αρχήν. Ως «εξάιρεση» από την απαγόρευση του παρεμπόδιοντος δικαστικού ελέγχου, θα μπορούσε να θεωρηθεί η άσκηση ελέγχου μόνο στην περίπτωση διαπίστωσης εκλογικών παραβάσεων τέτοιας μορφής και βαρύτητας, ώστε να δύναται να γίνει λόγος για απόπειρα κατάλυσης του Συντάγματος (π.χ. συμμετοχή εξωκοινοβουλευτικών προσώπων στη θέση απόντων βουλευτών στις ψηφοφορίες, άσκηση βίας ή απειλή βίας σε βάρος βουλευτών κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας κλπ.) (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 570).

150. Στο ελληνικό Σύνταγμα, προβλέπεται η αυτοδίκαιη αντικατάσταση του αρχηγού του κράτους, σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή έκπτωσής του.

α. Σωστό

β. Λάθος

Εν αντιθέσει με όσα προβλέπονται σε άλλες έννομες τάξεις, το Σύνταγμα της Ελλάδας **δεν** προβλέπει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αντικαθίσταται αυτοδικαίως, σε περίπτωση που πεθάνει, παραιτηθεί ή κηρυχθεί έκπτωτος από το αξίωμά του. Όσον αφορά τις ανωτέρω περιπτώσεις αλλά και τις περιπτώσεις της απουσίας του Προέδρου της Δημοκρατίας στο εξωτερικό για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τις δέκα ημέρες ή της ύπαρξης κωλύματος του Προέδρου της Δημοκρατίας να ασκήσει τα καθήκοντά του, το Άρθρο 34§2 Σ προβλέπει την προσωρινή αναπλήρωσή του από τον Πρόεδρο της Βουλής ή την κυβέρνηση, εάν η Βουλή διαλύθηκε ή έληξε η περιόδός της ή ο Πρόεδρος της Βουλής αρνείται να τον αναπληρώσει ή εάν δεν υπάρχει Πρόεδρος της Βουλής. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι αναπλήρωση του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν επιτρέπει την άσκηση των προβλεπόμενων στο Άρθρο 34§2 εδ. β' Σ αρμοδιοτήτων καίριας σημασίας (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 570-571).

151. Η αναπλήρωση του Προέδρου της Δημοκρατίας από την κυβέρνηση και τον Πρόεδρο της Βουλής αποτελεί περίπτωση υποκατάστασης _____ .

α. οργάνου

β. προσώπου

γ. εξουσίας

δ. αρχηγού

Η περίπτωση αναπλήρωσης του Προέδρου της Δημοκρατίας από την κυβέρνηση και τον Πρόεδρο της Βουλής αποτελεί περίπτωση υποκατάστασης **οργάνου** και όχι προσώπου. Αυτό σημαίνει ότι το αναπληρούν όργανο υποκαθίσταται, σε επίπεδο μερικό και προσωρινό, στη θέση του αναπληρούμενου οργάνου, υπαγόμενο όμως στο δικό του νομικό καθεστώς. Με άλλα λόγια, όταν ο Πρόεδρος της Βουλής αναπληρώνει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, εξακολουθεί να είναι Πρόεδρος της Βουλής και να υπάγεται στο νομικό καθεστώς του Προέδρου της Βουλής κι όχι του Προέδρου της Δημοκρατίας, γεγονός που σημαίνει ότι δεν μεταβάλλεται με την υποκατάσταση του Προέδρου της Δημοκρατίας η φύση του Προέδρου της Βουλής ως οργάνου αλλά απλώς ανατίθενται σε αυτόν αρμοδιότητες ξένες προς τη φύση του ανωτέρω αξιώματος, π.χ. εκτελεστικές αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας κλπ. (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 571).

152. Το Σύνταγμα κατοχυρώνει το ανεύθυνο του Προέδρου της Δημοκρατίας για πράξεις που έχει ενεργήσει κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

α. Σωστό

β. Λάθος

Το Άρθρο 49§1 εδ. α' Σ κατοχυρώνει, ως γενική αρχή, το **ανεύθυνο** του Προέδρου της Δημοκρατίας για οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ο ίδιος τελεί κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Η ανωτέρω απαλλαγή του Προέδρου της Δημοκρατίας από την ευθύνη του συνιστά απαλλαγή από παντός είδους ευθύνη (πολιτική, ποινική ή αστική ευθύνη), με εξαίρεση την πρόβλεψη δυνατότητας καταλογισμού ευθύνης για τα εγκλήματα της εσχάτης προδοσίας ή της εκ προθέσεως παραβίασης του Συντάγματος (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 574-575).

153. Προϋπόθεση κύρους των πράξεων του Προέδρου της Δημοκρατίας αποτελεί η προσυπογραφή τους από τον _____ .

α. Πρόεδρο της Βουλής

β. αρμόδιο υπουργό

γ. Πρωθυπουργό

δ. Βασιλιά

Σύμφωνα με το Άρθρο 35§1 εδ. α' Σ, προκειμένου να αποκτήσουν ισχύ οι πράξεις του Προέδρου της Δημοκρατίας, απαιτείται να προσυπογραφούν από τον αρμόδιο ή τους περισσότερους συναρμόδιους, κατά περίπτωση, **υπουργούς**. Έργα του αρμόδιου υπουργού ή των συναρμόδιων υπουργών είναι ο καθορισμός του περιεχομένου κι η ανάληψη πρωτοβουλίας για την έκδοση της πράξης αυτής, με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας (και όχι σκοπιμότητας) ή μάλλον της τυχόν προφανούς παρανομίας των πράξεων, η έκδοση των οποίων προτείνεται από τους υπουργούς (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 577).

154. Μία άλλη προϋπόθεση ισχύος των πράξεων του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι η δημοσίευσή τους _____ .

- α. στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης**
- β. σε τοπική ημερήσια εφημερίδα
- γ. σε διαδικτυακή εφημερίδα
- δ. σε περιοδικό ποικίλης ύλης

Στο Άρθρο 35§1 εδ. α' Σ, προβλέπεται ότι μία έτερη προϋπόθεση ισχύος των πράξεων του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι η δημοσίευση αυτών στην **Εφημερίδα της Κυβέρνησης**, με τις μη δημοσιευμένες πράξεις να θεωρούνται «ανυπόστατες». Τούτο προβλέπεται, διότι, με τη δημοσίευση, οι πράξεις αυτές γίνονται προσιτές στους πολίτες, η δε συντέλεση της δημοσίευσης λαμβάνει χώρα (μόνο) με την πραγματική κυκλοφορία του σχετικού φύλλου της Εφημερίδας της Κυβέρνησης (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 579-580).

155. Ως προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, το Σύνταγμα θέτει τεκμήριο _____ .

- α. αρμοδιότητας
- β. αναρμοδιότητας**
- γ. συναρμοδιότητας
- δ. συντρέχουσας αρμοδιότητας

Στο Άρθρο 50 Σ, καθιερώνεται το τεκμήριο **αναρμοδιότητας** του Προέδρου της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το οποίο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο φορέας των αρμοδιοτήτων που του απονέμονται από το Σύνταγμα και τους σύμφωνα προς αυτό νόμους και μόνον. Εκ του ανωτέρω, τεκμηρίου, προκύπτει ότι αφενός κάθε διάταξη με την οποία απονέμονται αρμοδιότητες στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας χρήζει συσταλτικής ερμηνείας αφετέρου ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και τα λοιπά όργανα της εκτελεστικής λειτουργίας δέον όπως ενεργούν (μόνο) *secundum legem* και *intra legem* (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 580-582).

156. Συναρτήσει της νομικής τους φύσης, οι αρμοδιότητες του αρχηγού του κράτους διακρίνονται σε ρυθμιστικές, νομοθετικές και _____ .

- α. δικαστικές
- β. διαδικαστικές
- γ. κανονιστικές
- δ. εκτελεστικές**

Συναρτήσει της νομικής τους φύσης, ήτοι της ιδιότητας υπό την οποία ασκούνται από τον αρχηγό του κράτους, οι αρμοδιότητες του αρχηγού του κράτους διακρίνονται σε ρυθμιστικές (όσες ασκούνται από την ιδιότητά του ως ρυθμιστή του πολιτεύματος), νομοθετικές (όσες ασκούνται υπό την ιδιότητά του ως παράγοντα της νομοθετικής λειτουργίας) και **εκτελεστικές** (όσες ασκούνται υπό την ιδιότητά του ως παράγοντα της εκτελεστικής εξουσίας) (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 582).

157. Να αναφέρετε παραδείγματα για κάθε κατηγορία των αρμοδιοτήτων του αρχηγού του κράτους.

- Ρυθμιστικές αρμοδιότητες : διορισμός πρωθυπουργού, διορισμός και παύση των λοιπών μελών της κυβέρνησης και των υφυπουργών, απαλλαγή της κυβέρνησης από τα καθήκοντά της, διάλυση της Βουλής, διαπίστωση της λήξης της βουλευτικής περιόδου, προκήρυξη εκλογών, σύγκληση της Βουλής σε σύνοδο, αναστολή των εργασιών της Βουλής, προκήρυξη δημοψηφίσματος, παροχή διερευνητικών εντολών, δυνατότητα να απευθύνει, σε εντελώς

εξαιρετικές περιπτώσεις, διαγγέλματα προς το λαό, κήρυξη της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης

- Νομοθετικές αρμοδιότητες : έκδοση και δημοσίευση των ψηφισμένων από τη Βουλή νόμων, έκδοση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, απονομή χάρις
- Εκτελεστικές αρμοδιότητες : έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, διορισμός και παύση των δημοσίων υπαλλήλων, διορισμός δικαστικών λειτουργών, διενέργεια των υπηρεσιακών μεταβολών τους, η απονομή παρασήμων, υπό τον κανόνα της προσυπογραφής, αρχηγία των ενόπλων δυνάμεων, απονομή βαθμών σε όσους υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις (Χρυσόγονος, 2014, σελ. 582-591).